

2. Фисун К.А. Децентрализация системы экономического регулирования в регионах // Материалы международной научно-практической конференции «Экономика строительной отрасли на пути ее интеграции к синергетическим системам». Харьков: Изд-во ХНАГХ, 2006. С.41-43.
3. Kotykova, O., Babych, M., Nadvynychnyy, S., Cherven, I., Shevchuk, S. (2021). Assessing the Level of Household Food Demand Protection Based on Income. Intellectual Economics, 15 (2), 175-204. <https://doi.org/10.13165/IE-21-15-2-09>.
4. Надвиничний С. А. Принципи та чинники підвищення рівня продовольчої безпеки в контексті аграрної політики України. Экономика Крыма. Научно-практический журнал. № 24. Симферополь, 2008. С. 43-45.

Світлана СМЕРЕКА

слухачка магістратури за спеціальністю

«Публічне управління та адміністрування»

Західноукраїнського національного університету

Науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та

публічного управління Тамара ПОПОВИЧ, ЗУНУ

ОРГАНІЗАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНУ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Управлінська праця є специфічним видом розумової праці, функціональним призначенням якого є безпосереднє управління діями й поведінкою людей у процесі виконання поставлених завдань. Функціональне призначення управлінської праці визначає її характерні ознаки, властиві діяльності керівника в процесі спілкування з підлеглими. Безпосереднім результатом цієї праці є цілеспрямована діяльність структурних підрозділів органу місцевого самоврядування, спрямованих на реалізації визначених

законодавством делегованих та самоврядних повноважень та функцій.

Особливостями управлінської діяльності в органах місцевого самоврядування, за висновками науковців [2-3], є наявність встановлених законодавством обмежень та процедур, обумовлених реалізацією державної політики та пов'язаних з цим проблем. До таких проблем, зокрема, відносяться: | труднощі конкретизації характеру та результатів управлінської діяльності що, відповідно, ускладнює визначення кількісних та якісних характеристик цієї роботи, а також відсутність чітких критеріїв та показників її ефективності; суперечливість між цільовими установками діяльності та ресурсними забезпеченням для їх досягнення; наявність спектру проблем в питаннях регламентації та стандартизації системи управління, а також проблем, пов'язаних з мотивацією управлінського персоналу, зайнятого в системі публічного управління і адміністрування.

Управлінські роботи розрізняються залежно від рівня управління, на якому вони виконуються. Виділяють управлінські роботи керівника, управлінські роботи фахівця і управлінські роботи виконавця. Управлінські роботи відрізняються за технологічним змістом, проте, процес управління, незалежно від технологічних особливостей виконуваних робіт, має схожі характеристики

Важливою структурною характеристикою управлінської діяльності є його функціональна структура, тобто структура виконання робіт. У функціональній структурі можна виділити три види функцій: загальні, спеціальні та конкретна функціональна робота. У процесі управління його суб'єкти вирішують найрізноманітніші проблеми – організаційного, економічного, технічного, соціально-психологічного, правового характеру.

Організація управлінської праці є результатом упорядкованої діяльності і невід'ємною складовою частиною управління [4].

Безпосередньою метою управління працею визначено координацію спільних зусиль колективу і забезпечення погоджених дій його членів, спрямованих на досягнення конкретних запланованих результатів. Процес організації управлінської праці складається з виконання наступних організаційно-адміністративних операцій:

а) службово-комунікаційних (передача й прийом усної інформації шляхом телефонних розмов, огляду робочих місць, прийому співробітників і відвідувачів, пересування);

б) адміністративно-розпорядницьких (доведення рішень до виконавців шляхом видачі усних розпоряджень, письмових наказів, вказівок, формулювання завдань для виконавців або затвердження, складання ними особистих планів роботи, усного інструктажу в процесі виконання завдань і доручень, складання й затвердження письмових інструкцій);

в) координаційних (взаємодія роботи підрозділів і служб шляхом проведення нарад і засідань, складання плану-графіка виконання роботи із вказівкою виконавців і термінів);

г) контрольно-оцінюваних (контроль виконання наказів, рішень, нарад, планів, завдань, доручень, оцінка роботи колективів, підрозділів і виконавців, заохочення й покарання).

Вся різноманітність управлінських процедур може бути класифікована на підставі розмежування таких основних стадій (етапів) управлінського процесу як: розроблення та прийняття управлінських рішень, тобто актів управління; організація виконання прийнятих рішень за допомогою різноманітних методів та прийомів здійснення управлінських дій; контроль за виконанням рішень та перевірка наслідків управлінської діяльності.

Слід зазначити, що всі управлінські процедури в органі місцевого самоврядування регламентуються цілою низкою документів як внутрішнього, так і зовнішнього характеру.

Важливим напрямом управлінської праці в органі місцевого самоврядування є адміністративна діяльність. Адміністративна

діяльність розуміється як управління конкретною поточною діяльністю виконавців, які виконують роботу та реалізують свої функції і обов'язки. За висновками фахівців, адміністративна діяльність є частиною робіт, яка виконується будь-яким керівником на будь-якому рівні управління [4]. До завдань адміністративного управління відноситься: забезпечення видачі й розуміння завдання виконавцями; ресурсне забезпечення завдання; контроль за його виконанням; контроль за виконанням реалізації завдання; внесення коректив у реальному режимі часу, в процесі виконання завдання.

Управлінські процеси в органі влади здійснюються на основі розроблених регламентів та стандартів виконання державних функцій і процедур надання адміністративних послуг. Одним із видів такого регламентів в діяльності органу місцевого самоврядування є регламенти прийняття управлінських рішень. Сьогодні набувають надзвичайної актуальності чіткі вимоги та обмеження щодо управлінських рішень органів влади. При цьому такі вимоги стосуються процесу та технологій прийняття рішень. У технологічному аспекті, згідно регламенту, процес прийняття управлінських рішень є певною та безперервною в часі послідовністю дій, які об'єднані у відповідні етапи стосовно якісного змісту та однорідності тих операцій, що необхідні для їхнього здійснення.

В сучасних умовах розвитку децентралізаційних процесів особливої уваги потребують такі недостатньо або цілком не врегульовані сьогодні процедури управлінської діяльності в органі місцевого самоврядування, як: координування та організація спільної діяльності всіх органів влади у питаннях розв'язання економічних та соціальних проблем територіального розвитку; погодження та візування управлінських документів; розгляд та розв'язання спорів між органами виконавчої влади (і посадовими особами); підвищення ефективності та

результативності реалізації прийнятих управлінських рішень; стандартизація та регламентація управлінської діяльності тощо.

Список використаних джерел:

1. Про місцеве самоврядування. Закон України (зі змінами від від 09.02.2017№ 1850-VIII) – [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua/>
2. Мороз О. Ефективність публічного управління у виконавчих органах місцевого самоврядування / О.Мороз – Економіка і організація управління –№ 3 (23) . – 2016
3. Бакуменко В.Д. Формування державно-управлінських рішень: проблеми теорії, методології, практики: монографія / В. Д. Бакуменко та ін. – К.: Вид-во УАДУ, 2000. – 328 с.
4. Муніципальний менеджмент: навч. посібник / Монастирський Г.А, Мельник А.Ф., Дудкіна О.П. – Тернопіль, ТНЕУ, 2009. – 420с.

Владислав ФАРТУШНЯК

аспірант кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ

СУТНІСТЬ ЕКОЛОГІЧНОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Екологічний розвиток територіальної громади являє собою складний багатовимірний процес, що виходить за межі традиційного адміністративного управління [1]. Це цілісна концепція, яка розкриває взаємозв'язок між природним середовищем, соціальними інституціями та економічними системами на локальному рівні [2]. Концептуальною основою екологічного розвитку територіальної громади слугує парадигма сталого розвитку, що передбачає усвідомлення глибинної залежності між економічним добробутом та станом навколишнього природного середовища. Сутність екологічного розвитку полягає не